

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA

Briuselis, 29.11.2006
KOM(2006) 725 galutinis

KOMISIJOS KOMUNIKATAS TARYBAI IR EUROPOS PARLAMENTUI

**dėl šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimo leidimų nacionalinių paskirstymo planų
įvertinimo antruoju ES šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimo leidimų prekybos
sistemos laikotarpiu,
pridedamas prie 2006 m. lapkričio 29 d. Komisijos sprendimų dėl Vokietijos, Graikijos,
Airijos, Latvijos, Lietuvos, Liuksemburgo, Maltos, Slovakijos, Švedijos ir Jungtinės
Karalystės nacionalinių paskirstymo planų pagal Direktyvą 2003/87/EB**

KOMISIJOS KOMUNIKATAS TARYBAI IR EUROPOS PARLAMENTUI

dėl šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimo leidimų nacionalinių paskirstymo planų įvertinimo antruoju ES šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimo leidimų prekybos sistemos laikotarpiu,

pridedamas prie 2006 m. lapkričio 29 d. Komisijos sprendimų dėl Vokietijos, Graikijos, Airijos, Latvijos, Lietuvos, Liuksemburgo, Maltos, Slovakijos, Švedijos ir Jungtinės Karalystės nacionalinių paskirstymo planų pagal Direktyvą 2003/87/EB

1. ĮVADAS

Kovoti su klimato kaita – pagrindinis Europos Sąjungos siekis. Direktyvoje 2003/87/EB nustatyta ES šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimo leidimų prekybos sistema (ES ŠESD ILPS) – pagrindinė priemonė, kurią ES naudoja siekdama Kioto protokole nustatytų tikslų 2008–2012 m. efektyviomis sąnaudomis. ES ŠESD ILPS ir toliau išliks svarbiausia ES veikla, skirta kuo labiau sumažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimą vidutinės trukmės ir ilguoju laikotarpiu.

Pirmuoju 2005–2007 m. ES ŠESD ILPS taikymo laikotarpiu buvo daug ko pasimokyta. Buvo surinkta daug informacijos, svarbios persvarstymo procesui¹, skirtam patobulinti sistemą apsvaistant jos veikimą ir taikymo sritį, visų pirma šios sistemos taikymą išplečiant kitiems sektoriams ir kitoms dujoms, pasibaigus antrajam 2008–2012 m. prekybos laikotarpiui. Tačiau ypatingos svarbos turėjo pirmasis nepriklausomai patikrintų 2005 m. išmetamų kiekių ataskaitų rinkinys. Nustatyta, kad 2005 m. bendras išmetamas kiekis – šiek tiek daugiau kaip 2 milijardai tonų – buvo žymiai mažesnis už vidutinį metinį paskirstymo kiekį, kuris pirmuoju laikotarpiu sudarė beveik 2,2 milijardus tonų².

Pirmasis laikotarpis visuomet skiriamas pasimokyti. Tuo pačiu Europos aplinkos agentūros paskutinėje ataskaitoje³ pabrėžiama, kad keletui valstybių narių reikia nedelsiant imtis papildomų veiksmų, kad Europa galėtų laikytis Kioto protokole nustatytų įsipareigojimų. Taigi jeigu valstybės narės išduos daugiau leidimų negu įrenginiai, kuriems taikoma sistema, iš tikrųjų galėtų išskirti dujų 2008–2012 m., kiltų pavojus, kad Kioto įsipareigojimų nebus laikomasi, ŠESD ILPS naudojimas nebūtų naudingas aplinkai arba tokia nauda būtų nežymi. Naujų švarių technologijų kūrimas ir diegimas būtų vilkinamas, taip pat tai smarkiai pakenktų dinamiškos ir likvidžios pasaulinės rinkos vystymuisi.

Todėl Komisija vertina antrojo laikotarpio planus taip, kad būtų užtikrinta, jog bus teisingai ir nuosekliai taikomi direktyvos kriterijai, o taikant ŠESD ILPS bus išduodama nedaug leidimų, savo ruožtu užtikrinant, kad išmetamas kiekis bus sumažintas, o besiformuojanti anglies dvideginio rinka taps tvirtesnė. Taip bus sudarytos sąlygos išnaudoti visą aplinkosaugos ir ekonominę ŠESD ILPS potencialą siekiant išsaugoti aplinką ir gauti ekonominės naudos.

¹ KOM(2006) 676 Pasaulinės anglies dioksido rinkos kūrimas.

² Į šį skaičių įtrauktos leidimų, skirtų naujiems rinkos dalyviams, atsargos, kurias tikimasi įtraukti į visos ES leidimų rinką parduodant aukcionuose.

³ „Šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimo tendencijos ir planavimo Europoje 2006 m.“, EAA ataskaita Nr. 9/2006. http://reports.eea.europa.eu/eea_report_2006_9/en/eea_report_9_2006.pdf

Šiame komunikate išdėstomas Komisijos antrojo laikotarpio planų vertinimo būdas, taip pat pridedamas pirmasis 10 valstybių narių adresuotas sprendimų paketas.

2. NACIONALINIŲ PASKIRSTYMO PLANŲ VERTINIMAS

Kiekviena valstybė narė privalo pateikti Komisijai nacionalinį paskirstymo planą kiekvienam prekybos laikotarpiui. Direktyvoje reikalaujama, kad Komisija įvertintų kiekvieną planą pagal tuos pačius direktyvos III priede⁴ ir 10 straipsnyje nurodytus kriterijus. Dėl kiekvieno užbaigto plano⁵, pateikto Komisijai, pastaroji priima atskirą sprendimą per tris mėnesius.

19 valstybių narių pateikė Komisijai nacionalinius paskirstymo planus iki 2006 m. lapkričio 29 d. Iš jų 10 planų buvo visiškai užbaigti, todėl Komisija galėjo priimti sprendimą dėl jų atitikties direktyvai. Šiuos planuose buvo pateikta pusė visų leidimų, skirtų pirmajam prekybos laikotarpiui, kiekio. 2006 m. spalio 12 d. Komisija pradėjo pažeidimo nagrinėjimo procedūras dėl visų neužbaigtų planų. Teisinis spaudimas bus tęsiamas siekiant užtikrinti, kad neužbaigtieji planai būtų kuo greičiau pateikti Komisijai.

Komisija ypač pabrėžė, kaip svarbu nuosekliai, teisingai ir skaidriai įvertinti antrojo laikotarpio planus. Dėl to Komisija nurodė keletą klausimų, kurie buvo išsamiai išnagrinėti nustatant, ar jie atitinka III priede pateiktus kriterijus. Jie skirstomi į šias pagrindines grupes:

- didžiausio kiekio, atitinkančio valstybės narės Kioto protokole nustatytą išipareigojimą, nustatymas, išmetimo pokyčiai ir mažinimo potencialas,
- *ex-post* pataisos,
- derinimas su papildomais išipareigojimais (Bendro įgyvendinimo/Švarios plėtos mechanizmo projekto kredito riba),
- kiti, atskiriems planams būdingi klausimai, siekiant išvengti nereikalingų konkurencijos ir vidaus rinkos iškraipymų.

Kiekvienas šių klausimų išsamiau paaiškinamas tolesniuose skirsniuose. Šiuos skirsniuose pateikiami Komisijos vertinimo bendrieji dalykai, kurie yra įtraukti į sprendimus ir kuriuose pateikiama papildoma šių sprendimų motyvacija.

1 lentelėje pateikiama Komisijos įvertinimo santrauka nurodant kriterijus, kurių nebuvo laikomasi.

⁴ Žr. 1 priedą

⁵ Prireikus, Komisija, prieš užbaigdamą vertinimą, prašo valstybės narės pateikti išsamesnės informacijos.

2.1. Didžiausi nustatyti kiekiai, atitinkantys Kioto protokole nustatytus išsipareigojimus, išmetimo pokyčiai ir mažinimo potencialas

Bendras leidimų kiekis (didžiausias nustatytas kiekis) turi būti įvertintas pagal Direktyvos 2003/87/EB III priedo 1, 2 ir 3 kriterijus dėl atitinkamų Kioto išsipareigojimų vykdymo, išmetamo kiekio pokyčių ir mažinimo potencialo. Taip pat turi būti vengiama nereikalingų konkurencijos ir vidaus rinkos iškraipymų. III priede Komisijai suteikiamas įgaliojimas pagal bendrąjį principą užtikrinti griežtą visų kriterijų taikymą⁶.

Komisijos įvertinimas grindžiamas visa turima informacija. Duomenys apie išmetimą yra kokybiški, jie buvo nepriklausomai patikrinti. Be to, kartu su šiais duomenimis naudojami išsamūs laukiamo ekonomikos augimo ir anglies dvideginio intensyvumo teigiamų pokyčių skaičiai. Šie du pagrindiniai veiksniai yra svarbūs siekiant laikytis ES Kioto išsipareigojimų 2008–2012 m. laikotarpiu. Komisija taip pat atsižvelgia į patikrintą ir pagrįstą papildomą išmetimą, kuriam taikoma ŠESD ILPS, antrojo laikotarpio planuose, jeigu valstybės narė įtraukė papildomų deginimo įrenginių sektoriuose, kurie nebuvo įtraukti į pirmojo laikotarpio planą. Visų pirma Komisija įvertina šio papildomo išmetimo nepriklausomą patikrinimą.

Naudodamasi patikrintais išmetimo duomenimis, gautais pirmaisiais ŠESD ILPS taikymo metais, Komisija kreipė dėmesį į tai, ar pirmieji taikymo metai gali būti laikomi reprezentatyviais ir tapti pagrįstu vertinimo atskaitos tašku. Kol šiuo etapu nėra bendrų šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimo skaičių, kad būtų galima palyginti 2005 m. bendrus šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimo skaičius su pastarųjų metų vidurkiais, Eurostatas⁷ pranešė, kad energijos suvartojimas ES 25 2004–2005 m. buvo stabilus (2004 m. buvo sunaudota 1 637,6 milijonų tonų naftos ekvivalento palyginti su 1 627,2 milijonų tonų naftos ekvivalento, sunaudotų 2005 m.). Iki 2005 m., taigi prieš pradedant taikyti ŠESD ILPS, nebuvo sistemingai teikiami įrenginių, kuriems taikoma sistema, palyginamieji skaičiai, nes remiantis šia direktyva nebuvo atliekamas nepriklausomas tikrinimas.

Komisijos nuomone, kiekvienais metais veikia keletas veiksnių, įskaitant oro sąlygas, kurie daro poveikį įrenginių, kuriems taikoma ŠESD ILPS, išmetamiems kiekiams ir kurių poveikis bendrajam metiniam išmetamam kiekiui paprastai išsilygina. Prireikus, Komisija nagrinėja, ar galima gauti kitų duomenų, susijusių su išmetimu ir energijos vartojimu iki 2005 m., ir tokių duomenų kokybę. Apskritai Komisija nemato požymių, kad 2005 m. didžioji išskirtinių aplinkybių dalis būtų akivaizdžiai nukreiptos viena kryptimi. Todėl Komisija mano, kad 2005 m. patikrinti išmetimo skaičiai paprastai gali būti laikomi reprezentatyviais. Tačiau jeigu yra išskirtinių aplinkybių, Komisija išsamiai išnagrinėja jų pagrįstumą, kuriuo remiantis reikėtų koreguoti 2005 m. patikrintus išmestus kiekius, panaudojus atitinkamą koregavimo veiksnį.

⁶ Bendras skirtinų leidimų skaičius neturi būti didesnis nei reikalinga, kad būtų griežtai taikomi šio priedo kriterijai. (Žr. 1 kriterijaus antrąjį sakinį).

⁷ 2005 m. statistiniai ES energetikos ekonomikos aspektai, Eurostatas, Aplinka ir energetika, 13/2006.

Siekdama įvertinti, ar laikomasi 2 išmetimo pokyčių ir 3 mažinimo potencialo kriterijų, Komisija atsižvelgė į laukiamą ekonomikos augimą ir anglies dvideginio intensyvumo pokyčius 2005–2010 m.⁸. Tam, kad užtikrintų nuoseklų visų planų vertinimą, Komisija taiko ekonomikos augimo⁹ ir anglies dvideginio tendencijas, pagrįstas vieninga ir nuoseklia metodologija bei keletu prielaidų, kurios buvo pateiktos „Europos energetikos ir transporto tendencijos iki 2030 m. – 2005 m. duomenys“ (*European Energy and Transport Trends to 2030 – update 2005*)¹⁰.

Svarstant 3 kriterijų – šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimo mažinimo potencialą – svarbu apgalvoti tą faktą, kad taikant ŠESD ILPS 2005 m. pradėta nustatyti leidimo kaina, todėl anglies dvideginio intensyvumo tendencijų pokyčiai turėtų būti teigiami.

Tvirti ES ir valstybių narių įsipareigojimais kovoti su klimato kaita – tai aiškus ir ilgalaikis ženklas įrenginiams, kuriems taikoma ŠESD ILPS, kad jie patirs ekonominių išlaidų, išskirdami šiltnamio efektą sukeliančias dujas, o ateityje šios išlaidos taps dar didesnės. Todėl dar labiau įtvirtinamos ilgalaikės ekonominės paskatos mažinti išmetamą kiekį. Dėl to anglies dvideginio intensyvumo sumažėjimo norma per tam tikrą laiką bus bent jau tokia, kokia yra nurodyta nedidelio anglies dvideginio apribojimo/netaikant anglies dvideginio surinkimo ir sekvestracijos (*angl. low carbon constraint / no CCS*) atveju¹¹.

Komisija mano, kad anglies dvideginio intensyvumo lygio pagerėjimas ne visiškai tinkamai atspindi tikėtinas ateities tendencijas, nes neatsižvelgiama į visus svarbius veiksnius. Be ekonominių paskatų, kurias sukuria ŠESD ILPS taikymas, tikėtina, kad veiklos vykdytojai vis daugiau investuos į efektyvias energetikos technologijas tam, kad sumažintų kuro ir elektros energijos sąnaudas. Be to, valstybių narių vykdoma politika ir priemonės bei visuomenės nuomonė juos vis labiau skatins spartinti inovacijų, skirtų gamybos metodams taupant energiją, kūrimą ir veiksmingą dalyvavimą kovojant su klimato kaita. ES lygmeniu Efektyvaus energijos vartojimo veiksmų planas¹² bei bendros pastangos sumažinti priklausomybę nuo energijos importo dar paskatins pastangas siekti aukštesnių energijos efektyvumo lygių, taip pat apskritai mažinti anglies dvideginio intensyvumą. Todėl siekdama tinkamai atspindėti realybę, Komisija mano, kad atliekant vertinimą pagal 3 kriterijų reikia remtis anglies dvideginio intensyvumo norma, kuri kiekvienais metais būtų 0,5 % didesnė už nurodytą „nedidelio anglies dvideginio apribojimo“ scenarijuje, tai yra 2,5 % per penkerių metų laikotarpį (2005–2010 m.).

⁸ 2010 m. pasirinkti todėl, kad tai 2008–2012 m. laikotarpio vidurys.

⁹ Pirmųjų įvertintų planų ekonomikos augimo tendencijų pokyčiai išvardyti 2 priede. Ekonomikos augimo duomenys atspindi Komisijos 2006, 2007 ir 2008 m. prognozes. http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/european_economy/2006/ee506en.pdf Žr.

¹⁰ http://ec.europa.eu/dgs/energy_transport/figures/trends_2030_update_2005/energy_transport_trends_2030_update_2005_en.pdf

¹¹ Šis scenarijus buvo parengtas atliekant Direktyvos 2001/81/EB (Išmetimo nacionalinių ribų direktyva) persvarstymą. Jame naudojama tokia pati metodologija ir tos pačios prielaidos kaip ir „Europos energetikos ir transporto tendencijos iki 2030 m. – 2005 m. duomenys“, tačiau jame pateikiami numatomi anglies dvideginio intensyvumo pokyčiai, remiantis leidimo kainomis: 12 EUR 2010 m. ir 20 EUR 2020 m. Žr. <http://ec.europa.eu/environment/air/baseline.htm>.

¹² Efektyvaus energijos vartojimo veiksmų planas: išnaudoti potencialą – KOM(2006) 545.

Faktiškai Komisija vertina, ar planas atitinka 2 ir 3 kriterijus pagal šią formulę:

Didžiausias paskirtas metinis kiekis = (KNPIK * ATP * ADITP) + PAP

čia: KNPIK = koreguoti nepriklausomai patikrinti išmetami kiekiai 2005 m.

ATP = augimo tendencijos pokytis 2005–2010 m.

ADITP = anglies dvideginio intensyvumo tendencijos pokytis 2005–2010 m.

PAP = papildomi išmetami kiekiai, leidžiami platesnės veiklos deginimo įrenginiams¹³

KNPIK = NPIK + MVLBNPIK + AIK

čia: NPIK = nepriklausomai patikrinti išmetimo kiekiai 2005 m.

MVLBNPIK = metinis vidutinis leidimas, suteiktas įrenginiams, apie kuriuos nėra pateikta nepriklausomos patikros ataskaitos

AIK = 2005 m. atsisakiusių įrenginių išmetami kiekiai¹⁴

Vertindama, ar planas atitinka Kioto įsipareigojimą pagal 1 kriterijų, Komisija atsižvelgė į:

- Kioto įsipareigojimo vykdymo pažangą ir, jei reikia, ką reikia daryti, norint jį visiškai įvykdyti;
- priklausomumą nuo vyriausybinių Kioto vienetų pirkimo priemonių bei jų rengimo ir įgyvendinimo būklę;
- priklausomumą nuo su prekyba nesusijusių sektorių priemonių bei jų rengimo ir įgyvendinimo būklę;
- transporto sektoriaus¹⁵ prognozių, kurios yra nacionalinių paskirstymo planų pagrindas, patikimumą.

¹³ Žr. KOM(2005) 703 36 punktą.

¹⁴ Jei išmetimo skaičiai nėra labai patikimi, įvertinimas grindžiamas metiniu vidutiniu paskirstymu, kurį atsisakiusieji įrenginiai būtų gavę.

¹⁵ ES išmetami anglies dvideginio kiekiai transporto sektoriuje žymiai išaugo per pastarąjį dešimtmetį, o mažinimo priemonėms transporto sektoriuje skiriama nemenka dalis laiko, kad būtų pasiektas norimas poveikis.

Kioto įsipareigojimų vykdymo pažanga ir ką dar reikia padaryti

Remiantis pažangos ataskaita, pradinis Kioto įsipareigojimų pagal 1 kriterijų vertinimo taškas – tai valstybių narių padaryta pažanga ir ką dar reikia padaryti siekiant įvykdyti įsipareigojimą 2008–2012 m., palyginti su bendru 2004 m. šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekiu, nurodytu pažangos ataskaitoje. Komisija, kaip nurodyta nacionalinių paskirstymo planų papildomose rekomendacijose¹⁶, mano, kad reikia, jog valstybės narės, kurios turi imtis papildomų pastangų siekdamos įvykdyti įsipareigojimą, panaudotų savo antrojo laikotarpio paskirstymo planus tam, kad atliktų žymią dalį reikalingų veiksmų, tai yra, tą dalį, kuri atspindėtų ES ŠESD ILPS taikymą įrenginiams palyginti su bendru šiltnamio efektą sukeliančių išmetamųjų dujų kiekiu.

Numatyti vyriausybiniai Kioto vienetų pirkimai

Remdamasi dviem rekomendaciniais dokumentais¹⁷, Komisija įvertina, ar numatomi vyriausybiniai Kioto vienetų pirkimai yra pakankamai pagrįsti, grįsdama savo įvertinimą papildomų rekomendacijų 5 priede išvardytais elementais.

Komisija mano, kad numatyti vyriausybiniai Kioto vienetų pirkimai pakankamai pagrįsti gali būti tik tuomet, jei valstybė narė įgyvendina veiklos programą, yra pasirašiusi sutartis arba pradėjusi viešuosius anglies dvideginio pirkimus ir yra paskyrusi daugiau nei minimalią reikalingų biudžeto išteklių dalį.

Jeigu valstybė narė, kurioje pagal Kioto tikslą egzistuoja atotrūkis tarp faktinio ir paskirto išmetamo kiekio, nepagrindžia arba nepakankamai pagrindžia numatomą vyriausybinių Kioto vienetų pirkimą, ji neatitinka 1 kriterijaus, todėl jai atitinkama dalimi sumažinamas numatytas bendras leidimų kiekis. Siekiant nustatyti, kiek reikia sumažinti išmetamą kiekį, svarbi yra visų įrenginių išmetamo kiekio, kuriems taikoma prekybos sistema, dalis, palyginti su taršos šaltinių, kuriems netaikoma direktyva, išmetamu kiekiu.

Faktiškai Komisija nustato, kiek reikia sumažinti išmetamą kiekį, remdamasi šia formule:

Reikalaujamas vidutinis metinis mažinimas = (NEPAGR VP) * PSD

čia: NEPAGR VP = nepagrįstas vidutinis metinis numatomas vyriausybinių Kioto vienetų pirkimas

PSD = prekybos sektoriaus dalis

PSD = KNPIK / ŠESD

čia: ŠESD = bendras šiltnamio efektą sukeliančių išmetamųjų dujų kiekis 2004 m.¹⁸

¹⁶ Antrąjį rekomendacijų dokumentą galima rasti Komisijos komunikate dėl papildomų rekomendacijų dėl leidimų paskirstymo planų ES išmetamųjų teršalų prekybos schemos 2008–2012 metų prekybos laikotarpiu, KOM(2005) 703.

¹⁷ Pirmąjį rekomendacinį dokumentą galima rasti Komisijos komunikate dėl rekomendacijų, skirtų padėti valstybėms narėms įgyvendinti kriterijus, išvardytus Direktyvos 2003/87/EB III priede, KOM(2003) 830.

¹⁸ Kaip nurodyta pažangos ataskaitoje KOM(2006) 658, 2006 10 27, SEK(2006) 1412 priedo 1 lentelėje, 2006 10 27.

Priklausymas nuo kitų politikos krypčių ir priemonių ir jų pagrįstumas

Vadovaudamasi papildomu rekomendaciniu dokumentu, Komisija įvertino priklausymo nuo kitų politikos krypčių ir priemonių lygį. Jeigu šis lygis pakankamai aukštas, Komisija išsamiai nagrinėja, ar numatomas kitų politikos krypčių ir priemonių įgyvendinimas yra pakankamai pagrįstas, pagrįsdama savo vertinimą papildomų rekomendacijų 6 priede išvardytais elementais.

Komisija daro išvadą, kad politikos kryptis ir priemonė yra pagrįstos, jeigu įrodoma, kad numatomas mažinimo potencialas yra realus ir jį galima pasiekti 2008–2012 m. laikotarpiu, jeigu yra pakankamos garantijos, kad politikos kryptis ar priemonė buvo įgyvendintos remiantis Komisijos sprendimu dėl nacionalinio paskirstymo plano, ir jeigu įrodoma, kad priemonės poveikis iš esmės nesutaps su išmetamo kiekio mažinimu įrenginiuose, kuriems taikoma ES ŠESD ILPS.

Jeigu valstybė narė, kurioje pagal Kioto tikslą egzistuoja atotrūkis tarp faktinio ir paskirto išmetamo kiekio, nepagrindžia kitos politikos krypties ar priemonės arba nepakankamai jas pagrindžia, ji neatitinka 1 kriterijaus, todėl jai atitinkama dalimi sumažinamas numatytas bendras leidimų kiekis. Siekiant nustatyti, kiek reikia sumažinti išmetimą, svarbi yra visų įrenginių, kuriems taikoma prekybos sistema, išmetamo kiekio dalis, palyginti su taršos šaltinių, kuriems netaikoma direktyva, išmetamu kiekiu.

Faktiškai Komisija nustato, kiek reikia sumažinti išmetimo kiekį, remdamasi šia formule:

Reikalaujamas vidutinis metinis mažinimas = (NEPAGR PKP) * PSD

čia: NEPAGR PKP = nepagrįsta politikos kryptis ar priemonė

Anglies dvideginio išmetimo planavimas transporto sektoriuje

Anglies dvideginio išmetami kiekiai transporto sektoriuje žymiai išaugo, o mažinimo priemonėms transporto sektoriuje skiriama nemenka dalis laiko, kad būtų pasiektas numatytas poveikis. Todėl siekiant įvertinti 1 kriterijų yra labai svarbu išnagrinėti numatomų anglies dvideginio išmetimo tendencijų patikimumą transporto sektoriuje.

Komisija palygino anglies dvideginio išmetimo tendencijas transporto sektoriuje, kurias valstybės narės pateikė nacionaliniuose paskirstymo planuose, su tendencijos pokyčiais, pateiktais „Europos energetikos ir transporto tendencijos iki 2030 m. – 2005 m. duomenys“.

Jeigu valstybė narė, kurioje pagal Kioto tikslą egzistuoja atotrūkis tarp faktinio ir paskirto išmetamo kiekio, ir jos nacionaliniame paskirstymo plane numatytas tendencijų pokytis yra žymiai mažesnis nei „Europos energetikos ir transporto tendencijos iki 2030 m. – 2005 m. duomenys“ pateiktas pokytis, Komisija daro išvadą, kad planas neatitinka 1 kriterijaus, todėl jai atitinkama dalimi sumažinamas numatytas bendras leidimų kiekis. Siekiant nustatyti, kiek reikia sumažinti išmetamą kiekį, svarbi yra visų įrenginių, kuriems taikoma prekybos sistema, išmetimo kiekio dalis, palyginti su taršos šaltinių, kuriems netaikoma direktyva, išmetamu kiekiu.

Faktiškai Komisija nustato, kiek reikia sumažinti išmetamą kiekį, remdamasi šia formule:

Reikalaujamas vidutinis metinis mažinimas = $[\text{TRANS IŠ} * (\text{EET} - \text{NPPT})] * \text{PSD}$

čia: TRANS IŠ = transporto išmetamas anglies dvideginis 2005 m.

EET = tendencijos pokyčiai 2005–2010 m. „Europos energetikos ir transporto tendencijos iki 2030 m. – 2005 m. duomenys“

NPPT = tendencijos pokyčiai 2005–2010 m. nacionaliniame paskirstymo plane

2.2. *Ex-post* pataisos

Direktyvos 11 straipsnyje ir III priedo 10 kriterijumi numatyta, kad valstybė narė iš anksto (prieš prasidedant prekybos laikotarpiui) turi nuspręsti dėl bendro konkretaus leidimų kiekio ir leidimų kiekio kiekvieno įrenginio operatoriui. Šis sprendimas negali būti persvarstomas, leidimų negalima perskirstyti pridėdant arba atimant iš to kiekio, kuris buvo nustatytas kiekvienam operatoriui vyriausybės sprendimu arba vadovaujantis iš anksto nustatyta taisykle po to, kai sprendimas yra priimtas.

Tokios *ex-post* pataisos prieštarauja „didžiausio kiekio nustatymo ir prekybos“ (angl. cap-and-trade) sistemos esmei, išdėstytai šioje direktyvoje. Direktyvos 11 straipsnio 2 dalyje nurodytu sprendimu kiekvienam įrenginiui skiriamas tam tikras leidimų skaičius, kurių verte įrenginys gali laisvai disponuoti siekdamas priimti pačius ekonomiškiausius sprendimus. Egzistuoja trys pagrindinės alternatyvos, kurios yra vienodai teisėtos: investuoti į išmetamo kiekio mažinimą ir parduoti nereikalingus leidimus, mažinti gamybos apimtį ir parduoti nereikalingus leidimus arba išlaikyti ir (arba) didinti gamybos apimtį perkant papildomus reikalingus leidimus.

Komisija mano, kad nėra administracinio *ex-post* pataisų poreikio ir nereikia jų pagrįsti. Reikia, kad valstybės narės naudotųsi visais prieinamais duomenimis, priimdamos išankstinius sprendimus dėl leidimų. Iš tikrųjų naudojant prognozes visuomet reikia atlikti tam tikro lygio *ex-ante* išmetamų kiekių apskaičiavimus, nes faktinis išmetamas kiekis galiausiai gali būti skirtingas. Tačiau ši ypatybė yra būdinga „didžiausio kiekio nustatymo ir prekybos“ sistemai, todėl negalima atgaline data keisti leidimų, dėl kurių sprendimas buvo priimtas iš anksto. Be to, negali būti patikimai nustatytos tokių nuokrypių priežastys, tai taip pat gali atsitikti dėl išmetamo kiekio sumažėjimo, kai operatoriai atlieka realias investicijas, pasinaudodami ekonominėmis paskatomis, atsiradusiomis taikant sistemą.

Kaip ir pirmuoju laikotarpiu Komisijos sprendimais leidžiama iš dalies pakeisti plane numatytus paskirstymus siekiant pagerinti duomenų kokybę bet kada, prieš priimant 11 straipsnio 2 dalyje numatytą sprendimą dėl leidimų.

Tik toliau išvardytais atvejais galima daryti pataisas po to, kai priimamas galutinis nacionalinio paskirstymo sprendimas:

- jei tuo laikotarpiu įrenginys uždaromas, tuomet valstybė narė nustato, kad nebėra operatoriaus, kuriam turėtų būti išduotas leidimas; ir
- jei leidimas skiriamas naujiems rinkos dalyviams iš rezervo, kuris nustatomas iš anksto, tuomet tikslus leidimų skaičius kiekvienam naujam rinkos dalyviui nustatomas po to, kai priimtas 11 straipsnio 2 dalyje numatytas sprendimas dėl leidimų.

Komisija netvirtina jokių kitokių pataisų, nes tai prieštarauja 10 kriterijui pagal pirmojo laikotarpio planų vertinimą.

2.3. Papildomų įsipareigojimų laikymasis (bendro įgyvendinimo (BĮ) ir švarios plėtros mechanizmo (ŠPM) riba))

Be valstybių narių vidaus veiksmų sumažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, pagal Kioto protokolą jos gali investuoti į bendro įgyvendinimo (BĮ) ir švarios plėtros mechanizmo (ŠPM) projektus kitose valstybėse ir panaudoti jų kreditus kaip dalį savo vykdomų išmetimo mažinimo įsipareigojimų. Reikia, kad valstybės narės užtikrintų, jog jos ne tik vykdys vidaus veiksmus, bet papildys juos naudodamos lanksčius Kioto mechanizmus, siekdamos sumažinti išmetimo kiekių vienam gyventojui skirtumus išsivysčiusiose ir besivystančiose šalyse¹⁹.

Be šių dalykų, kuriuos gali naudoti valstybės narės, direktyvoje leidžiama įrenginių, kuriems taikoma ES ŠESD ILPS, operatoriams naudoti BĮ ir ŠPM kreditus siekiant įvykdyti direktyvoje reikalaujamų įsipareigojimų dalį.

Ši dalis turi atitikti valstybės narės įsipareigojimų papildomumą ir turi būti nustatyta nacionaliniame paskirstymo plane.

Todėl Komisija turi įvertinti, ar ši riba atitinka valstybės narės papildomumo įsipareigojimus. Papildomus įsipareigojimus sudaro vyriausybinių pirkimai bei privataus sektoriaus naudojami BĮ ir ŠPM kreditai, tuo tarpu pagal direktyvą Komisijos vertinimas apsiriboja tik privačiu sektoriumi.

Komisija taiko tokį metodą įvertinti, ar siūlomos BĮ/ŠPM ribos atitinka direktyvos III priedą:

Veiksmų, kurių turi imtis valstybė narė sumažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, lygis nustatomas įvertinant, kiek jai reikia sumažinti išmetamą kiekį, palyginti su

- baziniu metų išmetimu,
- šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimu 2004 m.,
- ir numatomu išmetimu 2010 m.²⁰

¹⁹ 2005 m. gruodžio mėn. Šalių konferencijos sesijos, kuri laikoma Kioto protokolo šalių posėdžiu, Sprendimas 2/CMP.1 „Mechanizmų principai, pobūdis ir apimtis pagal Kioto protokolo 6, 12 ir 17 straipsnius“, FCCC/KP/CMP/2005/8/Add. 1, p. 4.

²⁰ Visi skaičiai grindžiami Komisijos 2006 m. pažangos ataskaita, SEK(2006) 1412 priedo 1 ir 2 lentelės, 2006 10 27.

Toliau į dvi dalis dalijamas skaičius, reprezentuojantis svarbiausius veiksmus. Šis skaičius laikomas didžiausia bendra BĮ/ŠPM kreditų suma, kuria gali pasinaudoti valstybė narė be vidaus veiksmų, laikydamosi savo įsipareigojimų užtikrinti, kad Kioto mechanizmų naudojimas yra papildoma priemonė šalia vidaus veiksmų.

Atsižvelgdama į tai, kad kai kurios valstybės narės nenumato pirkti Kioto vienetų iš valstybės lėšų, valstybė narė gali leisti savo operatoriams, kuriems taikoma Bendrijos sistema, panaudoti visą ŠPM/BĮ kreditų sumą iki šios ribos. Ši riba – tai procentais išreikštas skaičius, sudarantis patvirtinto didžiausio nustatyto kiekio, skirto prekybos sektoriui, dalį. Jei valstybė narė paskyrė didesnę naudojimo procentą, laikoma, kad pažeidžiamas 12 kriterijus.

Atsižvelgiama į valstybių narių, kurios numato pirkti Kioto vienetų iš valstybės lėšų, pirkimus. Iš BĮ/ŠPM kreditų sumos, kuria gali pasinaudoti įrenginiai, kuriems taikoma Bendrijos sistema, toje valstybėje narėje yra atimama numatomų ar pagrįstų vyriausybinių pirkimų vidutinė metinė suma.

Jeigu remiantis šiais metodais įvertinimas būtų toks, kad įrenginiai, kuriems taikoma ES ŠESD ILPS, toje valstybėje narėje galėtų pasinaudoti tik mažiau nei 10 % BĮ/ŠPM kreditų, Komisija mano, kad žemiausia BĮ/ŠPM kreditų riba, kuria būtų leidžiama panaudoti įrenginiams, turėtų būti 10 %. Tai atspindi tinkamą vidaus mažinimo ir paskatų, suteikiamų operatoriams investuoti į projektus besivystančiose šalyse, pusiausvyrą.

Faktiškai Komisija įvertina, ar laikomasi papildomų įsipareigojimų, pagal šias formules:

A = bazinis metų išmetamas kiekis – išmetamas kiekis, leidžiamas pagal Kioto tikslą

B = išmetamas šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis 2004 m. – išmetamas kiekis, leidžiamas pagal Kioto tikslą

C = išmetamas kiekis, numatytas 2010 m. – išmetamas kiekis, leidžiamas pagal Kioto tikslą

D = 50 % didžiausios sumos (A, B, C) – vidutinis metinis vyriausybinių Kioto vienetų pirkimas

Didžiausia leistina riba (%) = $(D / \text{vidutinis metinis nustatytas didžiausias kiekis})$ arba 10 %

2.4. Specifiniai atskirų planų klausimai

Paskirstymo garantijos pasibaigus prekybos laikotarpiui

Komisija pabrėžia, kad Direktyvoje 2003/87/EB numatyta, kad į nacionalinis paskirstymo planas turi apimti atitinkamą prekybos laikotarpį. Todėl Komisija į plano vertinimą galėjo įtraukti tik aspektus, susijusius su atitinkamu prekybos laikotarpiu. Dėl šios priežasties visais atvejais, kai į pirmojo prekybos laikotarpio (2005–2007 m.) paskirstymo planus buvo įtrauktos nuostatos (ypač nuostatos, susijusios su paskirstymo garantijomis²¹), kuriose buvo daromos nuorodos į laikotarpį po 2007 m., Komisija savo nuomonės nepareiškė.

Komisija pirmą kartą vertina konkretų pirmojo laikotarpio paskirstymo garantijų taikymą, kad būtų galima jas taikyti, kaip numatyta, antrojo laikotarpio planuose. Komisija mano, kad šios garantijos pažeidžia 5 kriterijų ir diskriminuoja bendroves, nes dėl to tam tikros bendrovės arba veikla turi nepelnytą pranašumą, o tai prieštarauja Sutarčiai, ypač jos 87 ir 88 straipsniams. Tokiais atvejais dėl garantijų būtų suteikiamas pranašumas jomis besinaudojantiems įrenginiams nemokamai gauti leidimų, palyginti su nemokamu paskirstymu pagal bendrąją paskirstymo metodologiją kitiems egzistuojantiems įrenginiams. Toks pranašumo suteikimas vienai egzistuojančių įrenginių grupei iškraipo arba gali iškraipyti konkurenciją su kita egzistuojančių įrenginių grupe, taip pat daro tarpvalstybinį poveikį visos ES prekybai sektoriuose, kuriems taikoma Direktyva 2003/87/EB.

Šiame etape Komisija mano, kad tikėtina, jog susijusi valstybės pagalba būtų pripažinta nesuderinama su vidaus rinka, jeigu ji būtų vertinama remiantis Sutarties 87 ir 88 straipsniais.

Be to, aplinkosaugos atžvilgiu, Komisija išreiškė susirūpinimą dėl didelei daliai nemokamo paskirstymo suteiktų garantijų, kai naudojami daug anglies dvideginio išmetantys gamybos būdai, kuriuos naudoti numatoma ir ateityje. Tokios garantijos gali paskatinti investuoti į daug anglies dvideginio išmetančius gamybos metodus, todėl bus apribotos galimybės rinktis ir toliau mažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimą po 2012 m. Tuo pačiu metu bet kokios rūšies paskirstymo garantija, suteikiama vėlesniam nei 2012 m. laikotarpiui, apriboja tolimesnio paskirstymo metodologijos derinimo mastą visoje vidaus rinkoje, persvarstant ES ŠESD ILPS.

²¹ Paskirstymo garantijos pavyzdžiu gali būti nuostata, kad valstybė narė gali garantuoti naujam rinkos dalyviui, pradedančiam veiklą 2006 m., jog ji skirs visą nemokamą leidimų kiekį 14 metų į priekį, tai yra, iki 2020 m., o tai jau sudarytų ketvirtąjį prekybos laikotarpį pagal ES ŠESD ILPS.

Atsargų kaupimas

Leidimų atsargų kaupimas²² – iš esmės pagrįstas išmetimo prekybos sistemos elementas, todėl valstybės narės turi leisti šią veiklą nuo antrojo prekybos laikotarpio. Nuo pirmojo iki antrojo prekybos laikotarpio atsargų kaupimas priklausė kiekvienos valstybės narės nuožiūrai ir 23 iš 25 valstybių narių nusprendė jo nevykdyti.

Į savo nuožiūra vykdomą atsargų kaupimą nuo pirmojo iki antrojo prekybos laikotarpio įtraukiama valstybės pagalba, nes valstybė narė išduoda leidimus nemokamai; priešingu atveju ji būtų juos pardavusi kaip nustatytos normos vienetus. Tuo pačiu valstybės narės vykdomas atsargų kaupimas, susijęs su antruoju prekybos laikotarpiu, tik tuomet atitinka kriterijų, atspindintį mažinimo potencialą, jeigu sukauptos leidimo atsargos yra atimamos iš didžiausio nustatyto kiekio, nustačius, kad jis atitinka direktyvoje numatytus paskirstymo kriterijus²³.

Komisija laikosi nuomonės, kad apie nacionalines nuostatas, susijusias su numatytu savo nuožiūra vykdomu atsargų kaupimo naudojimu tarp pirmojo ir antrojo prekybos laikotarpio, turi būti pranešta Komisijai pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį. Šiame etape Komisija mano, kad sukaupėtų leidimų išdavimas antruoju prekybos laikotarpiu, jeigu jis nėra pagrįstas vienodais, naudos gavėjams keliamais aplinkosaugos reikalavimais, atsižvelgiant į įrodytą realų išmetamo kiekio sumažinimą per pirmąjį prekybos laikotarpį, gali būti laikomas valstybės pagalba, kuri gali būti pripažinta nesuderinama su vidaus rinka, jeigu ji būtų vertinama remiantis Sutarties 87 ir 88 straipsniais.

Pardavimas aukcione

Direktyvoje 2003/87/EB leidžiama parduoti aukcione arba parduoti iki 10 % valstybės narės paskirstomų leidimų antruoju prekybos laikotarpiu.

Aukšto lygio pareigūnų grupė konkurencingumo, energetikos ir aplinkos apsaugos klausimais²⁴ pabrėžė, kad manoma, jog neužbaigus formuoti energetikos rinkų, nėra pakankamo konkurencinio spaudimo sumažinti leidimų vertės įtraukimą į elektros kainas ir taip sumažinti elektros energijos gamintojų vadinamąsias ypatingąsias pajamas. Be to, grupė rekomendavo, kad valstybės narės apsvaistytų atskirų sektorių diferencijuotus paskirstymus ES ŠESD ILPS antruoju paskirstymo laikotarpiu atsižvelgdamos į konkurencingumo išorės aspektus.

Keletas valstybių narių numato padidinti aukcione parduodamą kiekį, tuo pačiu taikydamos griežtesnį paskirstymą elektros energijos gamintojams. Kai kurios valstybės narės pardavimą aukcione dar tebesvarsto. Todėl sprendimai dėl antrojo laikotarpio planų sudaro sąlygas valstybėms narėms padidinti aukcione parduodamą kiekį, neviršijant Direktyvos 2003/87/EB 10 straipsnyje nurodytų ribų, po Komisijos vertinimo, bet prieš priimant galutinį sprendimą dėl nacionalinio paskirstymo pagal 11 straipsnio 2 dalį.

²² Atsargų kaupimas – tai galimybė perkelti neišnaudotus leidimus į kitą prekybos laikotarpį, jeigu operatoriui nereikia išmetimo leidimo arba jeigu jis to leidimo nepardavė rinkoje. Žr. Direktyvos 2003/87/EB 13 straipsnio 2 ir 3 dalis.

²³ Žr. direktyvos III priedo 3 kriterijų.

²⁴ Žr. http://ec.europa.eu/enterprise/environment/hlg/doc_06/first_report_02_06_06.pdf

Be to, Komisija mano, kad atvirame aukcione galėtų be apribojimų dalyvauti visi Bendrijos asmenys.

Deginimo įrenginiai

Jei valstybė narė neįtraukia deginimo įrenginių į taikymo sritį pagal papildomų rekomendacijų 36 dalį, kaip paaiškinta pateikiant papildomų deginimo įrenginių suderintas apibrėžtis 2006 m. gegužės 31 d. Klimato kaitos komiteto protokole, Komisija atmeta planą dėl to, kad pažeidžiamas 10 kriterijus.

Jei valstybė narė siūlo paskirstyti papildomą leidimų skaičių, kad tokie deginimo įrenginiai galėtų išmesti papildomai teršalų, ir tai nebuvo įtraukta į pirmojo laikotarpio planą, Komisija nagrinėja, ar numatomas tiems įrenginiams skirtas leidimų skaičius buvo nustatytas pagal bendrąsias metodologijas, nurodytas nacionaliniame paskirstymo plane ir remiantis pagrįstais ir patikrintais išmetamo kiekio skaičiais.

Jeigu apskaičiavus leidimų skaičių, paskirstytiną dėl šio papildomo išmetamo kiekio, taikant bendrąją metodologiją ir remiantis pagrįstais ir patikrintais išmetamo kiekio skaičiais, gaunamas mažesnis leidimų skaičius, Komisija reikalauja, kad didžiausias kiekis, nurodytas Komisijos sprendime, būtų sumažintas šį skirtumą atspindinčia suma.

3. IŠVADOS

Sėkmingas ES ŠESD ILPS taikymas yra labai svarbus siekiant išlaikyti ES patikimumą nustatant klimato režimą po 2012 m. Tuo pačiu metu platesnis ES ŠESD ILPS taikymas yra svarbus laikantis Kioto įsipareigojimų 2008–2012 m. laikotarpiu. Keletas Komisijai pateiktų nacionalinių paskirstymo planų ne tik sukeltų grėsmę, kad Kioto įsipareigojimai nebus įvykdyti, bet taip pat bereikalingai iškraipytų vidaus rinką.

Objektyviai ir skaidriai įvertindama antrojo laikotarpio planus ir pateikdama šį įvertinimą šiame komunikate, Komisija siekia užtikrinti, kad būtų įvykdyti Kioto įsipareigojimai, o ateityje anglies dvideginio rinka sėkmingai augtų.

1 lentelė. Pažeistų kriterijų apžvalga²⁵

	Vokietija	Graikija	Airija	Latvija	Lietuva	Liuksembu rgas	Malta
(1) Kioto tikslas	X	X	X				
(2) Išmetamo kiekio pokyčiai	X	X		X	X	X	X
(3) Mažinimo potencialas	X	X		X	X	X	X
(4) Kiti teisės aktai							
(5) Nediskriminavimas	X		X				
(6) Nauji rinkos dalyviai		X	X		X		
(7) Išankstiniai veiksmai							
(8) Švariosios technologijos							
(9) Konsultavimasis su visuomene							
(10) Įrenginių sąrašas nurodant kiekvienam įrenginiui skirtą leidimų skaičių	X	X	X		X		X
(11) Išorės konkurencija							
(12) BĮ/ŠPM riba			X				X

²⁵ Pagal principą, nustatytą 1 kriterijaus antrame sakinyje, Latvijos, Lietuvos, Liuksemburgo, Maltos, Slovakijos ir Švedijos planai taip pat pažeidžia III priedo 1 kriterijų, nes visi kriterijai nėra taikomi griežtai.

10 straipsnis							
---------------	--	--	--	--	--	--	--

1 lentelė (tęsinys). Pažeistų kriterijų apžvalga

	Slovakija	Švedija	Jungtinė Karalystė
(1) Kioto tikslas			
(2) Išmetamo kiekio pokyčiai	X	X	
(3) Mažinimo potencialas	X	X	
(4) Kiti teisės aktai			
(5) Nediskriminavimas	X		
(6) Nauji rinkos dalyviai	X		
(7) Išankstiniai veiksmai			
(8) Švariosios technologijos			
(9) Konsultavimasis su visuomene			
(10) Įrenginių sąrašas nurodant kiekvienam įrenginiui skirtą leidimų skaičių		X	X
(11) Išorės konkurencija			
(12) BĮ/ŠPM riba		X	
10 straipsnis			

1 PRIEDAS

Direktyvos 2003/87/EB III priede išvardyti nacionalinių paskirstymo planų kriterijai

1. Atitinkamam laikotarpiui paskirtinų leidimų bendras skaičius atitinka valstybės narės įsipareigojimą pagal Sprendimą 2002/358/EB ir Kioto protokolą apriboti emisijas atsižvelgiant, pirma, į bendrą emisijų dalį, kurią sudaro tie leidimai palyginti su šaltinių, kuriems netaikoma ši direktyva, emisijomis, ir, antra, nacionalinę energetikos politiką bei turėtų atitikti nacionalinę klimato kaitos programą. Bendras paskirtinų leidimų skaičius neturi būti didesnis nei reikalinga, kad būtų griežtai taikomi šio priedo kriterijai. Iki 2008 m. tas kiekis turi atitikti siekį, kad kiekviena valstybės narė pasiektų Sprendimu 2002/358/EB ir Kioto protokolu nustatytą tikslą ir dar daugiau nei juo buvo nustatyta.
2. Bendras paskirtinų leidimų skaičius turi atitikti tikrosios ir numatomos eigos, siekiant, kad valstybė narė prisidėtų prie Bendrijos pagal Sprendimą 93/389/EEB priimtų įsipareigojimų vykdymo, įvertinimą.
3. Paskirtinų leidimų skaičius derinamas su veiklų, kurioms taikoma ši emisijų sumažinimo sistema, potencialu, įskaitant technologinį potencialą. Valstybės narės, skirstydamos leidimus, gali atsižvelgti į vykdant kiekvieną veiklą ir gaminant tam tikrą produktą vidutinę šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisiją ir vykdant visas veiklas užtikrinamą pažangą.
4. Planas derinamas su kitais Bendrijos teisinais ir politiniais aktais. Turėtų būti atsižvelgiama į neišvengiamą emisijų didėjimą, kurį sukels naujų teisės aktų reikalavimai.
5. Planas bendrovių arba sektorių neturi diskriminuoti taip, kad netinkamai būtų teikiama pirmenybė tam tikroms įmonėms arba veikloms pagal Sutarties reikalavimus, ypač jos 87 ir 88 straipsnius.
6. Plane pateikiama informacija apie tai, kaip nauji rinkos dalyviai atitinkamoje valstybėje narėje galėtų pradėti dalyvauti Bendrijos sistemoje.
7. Plane galima nurodyti išankstinius veiksmus ir informaciją apie tai, kaip atsižvelgiama į išankstinius veiksmus. Rengdamos nacionalinius paskirstymo planus valstybės narės gali naudoti pagal informacinius dokumentus parengtas rekomendacijas dėl geriausių turimų technologijų ir tose rekomendacijose galima pateikti išankstinius veiksmus.
8. Plane pateikiama informacija apie tai, kaip atsižvelgiama į švariąją technologiją, įskaitant energetiniu požiūriu efektyvias technologijas.
9. Plane pateikiamos nuostatos, kurias įgyvendinant visuomenė galėtų pareikšti savo pastabas, ir nurodomos priemonės, kurias taikant būtų deramai atsižvelgiama į tas pastabas prieš priimant sprendimą skirti leidimus.
10. Plane pateikiamas įrenginių, kuriems taikoma ši direktyva, sąrašas su nurodytu leidimų, kuriuos numatoma skirti kiekvienam įrenginiui, skaičiumi.

11. Plane galima pateikti informaciją apie tai, kaip bus atsižvelgiama į konkuruojančias Sąjungai nepriklausančias šalis arba įmones.

12. Plane nurodomas maksimalus PEM ir EMV kiekis, kaip kiekvienam įrenginiui paskirtų leidimų procentinė dalis, kuri gali naudoti operatoriai Bendrijos sistemoje. Procentinė dalis turi atitikti valstybių narių papildomus įsipareigojimus prisiimtus vadovaujantis Kioto protokolu ir pagal Jungtinių Tautų bendrąją klimato kaitos konvenciją arba Kioto protokolą priimtais sprendimais.

2 PRIEDAS
Ekonomikos augimo tendencijos pokytis 2005–2010 m.

Valstybė narė	Augimas 2005–2010 m.
Vokietija	9,6 %
Graikija	19,9 %
Airija	27,2 %
Latvija	50,0 %
Lietuva	37,4 %
Liuksemburgas	27,2 %
Malta	11,9 %
Slovakija	32,4 %
Švedija	16,6 %
JK	14,3 %

Šaltinis: GD TREN „Energetikos ir transporto tendencijos iki 2030 m. – 2005 m. duomenys“ ir GD ECFIN „2006 m. rudens ekonominė prognozė“.